

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 28 december 2018

1271/2018

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 9 a § 2 mom. 2 punkten, 12 §, 23 § 3 mom., 24 och 28 §, rubriken för 97 § och 97 § 1 mom. och 143 §,

av dem 9 a § 2 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 75/2016, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 990/2008, 23 § 3 mom. sådant det lyder i lag 990/2008, 28 § sådan den lyder i lag 890/2014 och 97 § 1 mom. sådant det lyder i lag 876/2015, som följer:

9 a §

Bestämmelser som gäller stipendiater

För stipendiater och stipendiefinansierat arbete gäller dock inte det som föreskrivs i denna lags

2) 24 § om försummelseavgift och 26 § 2–4 mom. om lantbruksföretagarens ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifterna, och

12 §

Pensionsanstaltens skyldighet att utöva tillsyn samt tvångsförsäkring för lantbruksföretagare

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt övervakar att lantbruksföretagarna fullgör sin skyldighet att ordna med försäkring enligt denna lag och att en lantbruksföretagare som har försäkrats enligt denna lag fullgör sina anmälningsskyldigheter enligt denna lag. En lantbruksföretagare är skyldig att lämna pensionsanstalten uppgifter enligt 141 §.

Om en lantbruksföretagare har försummat att teckna försäkring enligt denna lag, ska pensionsanstalten uppmana företagaren att rätta till försummelsen. Rättar lantbruksföretagaren inte till försummelsen inom en tid som pensionsanstalten bestämmer, försäkrar pensionsanstalten företagaren i enlighet med denna lag (*tvångsförsäkring*).

När lantbruksföretagaren tvångsförsäkras tillämpas i fråga om försäkringens början och rätten till pension för den retroaktiva tiden vad som föreskrivs i 10 § 2 mom. I samband med tvångsförsäkrandet fastställer pensionsanstalten en arbetsinkomst för lantbruksföretagaren på grundval av inhämtad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning och tar ut arbetspensionsförsäkringsavgiften. Pensionsanstalten fastställer arbetsinkomst från det att lantbruksföretagarverksamheten började, dock inte för tiden före tvångsförsäkrandet.

När pensionsanstalten försäkrar en lantbruksföretagare på grundval av 2 mom. är lantbruksföretagaren skyldig att betala försummelseavgift enligt 24 §.

23 §

Grupplivförsäkringsavgift

— — — — —

På försäkringsavgifter enligt denna paragraf tillämpas också vad som i 25–30 § föreskrivs om arbetspensionsförsäkringsavgifter enligt 22 §.

24 §

Försummelseavgift

En lantbruksföretagare som inte tecknar arbetspensionsförsäkring inom sex månader från det att försäkringsskyldigheten inträdde är skyldig att betala en försummelseavgift som är högst lika stor som arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden. När försummelseavgiften fastställs ska hänsyn tas till försummelsetidens längd, om försummelsen varit upprepad, om försummelsen varit uppsåtlig, arbetspensionsförsäkringsavgiften för försummelsetiden och arbetsinkomsterna för försummelsetiden.

Om pensionsanstalten anser att en lantbruksföretagare har försummat att ordna pensionskydd enligt denna lag, ska pensionsanstalten hos Statskontoret göra en ansökan om påförande av försummelseavgift. Statskontoret avgör genom sitt beslut huruvida lantbruksföretagaren har försummat sin skyldighet att ordna pensionskydd enligt denna lag och påför en försummelseavgift som ska betalas till den pensionsanstalt som ansökt om påförande av försummelseavgift. Pensionsanstalten svarar för att ta ut försummelseavgiften. Finansinspektionen meddelar pensionsanstalten närmare föreskrifter om hur pensionsanstalten ska behandla den inbetalda försummelseavgiften och de kostnader som hänför sig till den.

Pensionsanstalten kan avstå från att göra en ansökan enligt 2 mom., om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och det uppskattade avgiftsbeloppet är högst 215,98 euro, eller om den som är skyldig att ordna pensionskydd har visat genom sitt förfarande att den inte har haft för avsikt att försumma sin försäkringsskyldighet. Statskontoret avstår helt eller delvis från att påföra försummelseavgift, om försummelsen inte kan anses vara uppsåtlig och om det vore oskäligt att påföra avgiften med hänsyn till de omständigheter som nämns i 1 mom. eller av någon annan särskild orsak.

Vad som i denna lag föreskrivs om delgivning av beslut i 90 § 3 mom., dröjsmålsränta på arbetspensionsförsäkringsavgift i 25 §, lantbruksföretagarens ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifterna i 26 § 1 mom., avbrott i uttag av arbetspensionsförsäkringsavgift i 27 §, utsökning av en arbetspensionsförsäkringsavgift i 28 §, sökande av ändring i 103 §, tiden för sökande av ändring i 105 §, grundbesvär över debitering i 106 §, inlämnande av besvärsskrift i 107 §, rättelse av beslut i samband med att ändring söks i 108 §, interimistiskt beslut i 109 §, besvär som inkommit efter besvärstidens utgång i 110 §, verkställighet av beslut i 111 § 2 mom. och undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut i 113 § tillämpas även på ärenden som gäller försummelseavgift.

Pensionsanstalten ska debitera en av Statskontoret påfordrad försummelseavgift utan dröjsmål efter att avgiftsbeslutet vunnit laga kraft. Pensionsanstalten ska ta ut försummelseavgiften inom de fem kalenderår som omedelbart följer på det år då avgiften debiterades, annars preskriberas rätten till avgiften.

28 §

Utsökning av arbetspensionsförsäkringsavgift

En arbetspensionsförsäkringsavgift som med stöd av denna lag påförts av en pensionsanstalt är inklusive dröjsmålsränta direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av sådana fordringar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Bestämmelser om indrivning av fordringar finns dessutom i lagen om indrivning av fordringar (513/1999).

97 §

Avdrag av utestående försäkringsavgifter och försummelseavgift från pension

Pensionstagarens utestående arbetspensionsförsäkringsavgifter enligt denna lag, försummelseavgift enligt 12 § 4 mom. och 24 § samt försäkringspremie för en obligatorisk försäkring enligt lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar och försummelseavgift enligt den lagen kan inklusive dröjsmålsränta dras av från den pension som pensionstagaren har tjänat in av i denna lag avsedd lantbruksföretagarverksamhet samt från pension för återstående tid enligt denna lag. Från pensionen kan emellertid inte dras av sådana obetalda försäkringsavgifter enligt denna lag eller försäkringspremier enligt lagen om lantbruksföretagares olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som tas ut hos pensionstagaren med stöd av 26 § 2 mom. i denna lag.

143 §

Pensionsanstaltens och Pensionsskyddscentralens rätt att få uppgifter för verkställigheten av uppgifter enligt denna lag

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och Pensionsskyddscentralen rätt att av

1) Skatteförvaltningen och den registermyndighet som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag, och

2) den myndighet som avses i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) och i lagen om fiske (379/2015) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag.

Pensionsskyddscentralen och pensionsanstalten har rätt att få de uppgifter som avses i 1 mom. avgiftsfritt, om de är avsedda för avgörandet av ett ärende som är under behandling. I annat fall ska den som begärt uppgifterna, på yrkande av Skatteförvaltningen betala skäliga kostnader för utlämnandet av uppgifterna.

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag. Dessa uppgifter ska varje år efter renskötselårets utgång lämnas pensionsanstalten på det sätt som pensionsanstalten närmare bestämmer. Pensionsskyddscentralen och pensionsanstalten har rätt att vid behov även vid andra tidpunkter få dessa uppgifter av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen.

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att av dem som avses i 1 och 3 mom. få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av tillsynsuppdraget i form av massinformation, även om pensionsanstalten inte i sin begäran om uppgifter har preciserat de företag och lantbruksföretagare som blir föremål för tillsynsförfarande och även om tillsynsförfarandet ännu inte är anhängigt och även om beskattningen ännu inte har fastställts. För

verkställandet av ett tillsynsuppdrag har pensionsanstalten rätt att samköra och behandla i 1 och 3 mom. avsedda uppgifter. Samkörda uppgifter får bevaras i fem år, dock högst till dess att tillsynsförfarandet har avslutats. Samkörda uppgifter får inte vidareutlämnas.

Uppgifter som avses i denna paragraf får inhämtas genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt utan samtycke av den vars intressen tystnadsplikten är avsedd att skydda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.

Bestämmelserna om försummelseavgift tillämpas på försummelser som skett den 1 januari 2020 och därefter. För den tid som föregår detta tillämpas på försummelse att ordna pensionskydd och på förhöjning på grund av försummelse lagen om pension för lantbruksföretagare i den lydelse den hade den 31 december 2018.

Bestämmelserna i 97 § 1 mom. i denna lag tillämpas dock även på en förhöjning som påförts på grund av försummelse som skett före den 1 januari 2020.

Helsingfors den 19 december 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Social- och hälsovårdsminister Pirkko Mattila